

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122011529
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7122011529.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Martina Kurečka a JUDr. Jána Slovinského, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2024 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 7.11.2023, sp. zn. 4T/41/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd s poukazom na právoplatne uznanú vinu obžalovaného A. B. rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/41/2022 zo dňa 6.2.2023 zo skutku kedy:

menovaný dňa 4. 2. 2022 v čase okolo 22.43 hod. v blízkosti verejných toaliet na ulici C. D. E. fyzicky napadol poškodeného F. G., nar. XX.X.XXXX a to tak, že ho rukou 1- krát udrel do oblasti tváre, po čom poškodený bezvládne spadol na asfaltovú cestu, o ktorú si udrel hlavu, následkom čoho podľa záverov znaleckého posudku utrpel zlomeninu lebky v pravej spánkovo - temennej záhlavovej oblasti bez posunu kostných úlomkov, vnútro lebečné krvácanie - akútne subdurálne a akútne epidurálne krvácanie v pravej spánkovo - temennej až záhlavovej oblasti, akútne subarachnoidálne krvácanie v oboch mozgových hemisférach, pomliaždenie oboch čelových a spánkových lalokov mozgu s viacpočetnými ložiskami krvácania do mozgového tkaniva s difúznym opuchom mozgu, ktoré sú svojim charakterom ťažkými, život ohrožujúcimi zraneniami s dobou liečenia nad 42 dní a otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu zadnej steny pravej čelustnej prínosovej dutiny a spodiny pravej očnice bez posunu kostných úlomkov, zlomeninu nosových kostí bez posunu kostných úlomkov s charakterom ľahkých zranení s dobou liečenia do 42 dní, počas ktorých mu bol v súhrne dlhodobý a závažne sťažený obvyklý spôsob života v rozsahu predovšetkým v prvých 6 až 10 týždňov po úraze, pričom obvinený bol za obdobný čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/27/2021 zo dňa 16.09.2021, právoplatným dňa 16.9.2021 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.,

právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák.

uložil obžalovanému A. B. podľa § 156 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému F. G., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom E. - G., E. I. XXX náhradu škody vo výške 12 473,30 EUR.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej J. H. A., K.: XX XXX XXX, so sídlom L. I. X, XXX XX H., náhradu škody vo výške 1 618,- EUR.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej zdravotnej poisťovni F. C. H. A., IČO: XX XXX XXX, so sídlom M. X, XXX XX N., náhradu škody vo výške 2 567,19 EUR.

Proti tomuto rozsudku podal po vyhlásení rozsudku odvolanie obžalovaný A. B.. V písomných dôvodoch odvolania špecifikoval, že odvolanie je podané proti výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Poukázal na to, že nepopiera, aby svojím nezodpovedným protiprávnym konaním spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, ktoré mu spôsobili doživotné následky. Poškodenému sa za konanie ospravedlnil s tým, že skutku sa dopustil pod vplyvom alkoholu. V ďalšom uviedol, že od uvedenej doby prestal požívať alkoholické nápoje a nedopustil sa ani žiadneho iného priestupku, riadne sa zamestnal a chce poškodenému splácať škodu po 150,- EUR v mesačných splátkach. Je toho názoru, že výkon trestu odňatia slobody nebude mať vplyv na jeho polepšenie a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám mu uložil trest domáceho väzenia na dobu 24 mesiacov.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, na konanie ktorého dal obžalovaný súhlas, jeho obhajca zotrval na podanom odvolaní s tým, že trest domáceho väzenia bude pre obžalovaného vhodnejší. Splnomocnenec poškodeného potvrdil, že obžalovaný zaplatil poškodenému škodu 2 – krát po 150,- EUR. Prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, lebo rozsudok prvostupňového súdu považoval za vecne správny a zákonný.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (výrok o treste), proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 6.2.2023, ktorým uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. e) Tr. zák., za čo mu uložil podľa § 156 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť zaplatiť poškodenému F. G. náhradu škody vo výške 12 473,30 EUR, poškodenej J. H. A., H., náhradu škody vo výške 1 618,- EUR a poškodenej zdravotnej poisťovni F. C. H. A., N., náhradu škody vo výške 2 567,19 EUR. Na základe odvolania okresného prokurátora a obžalovaného odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/40/2023 zo dňa 30.6.2023 podľa § 321 ods.1 písm. c), d), e), ods.2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd dal za pravdu dôvodom uvedeným v odvolaní prokurátora, že prvostupňový súd nesprávne a mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu uložil obžalovanému trest odňatia slobody. Na základe citovaného uznesenia odvolacieho súdu sa výrok o vine obžalovaného stal právoplatným uplynutím lehoty na podanie odvolania vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného.

Prvostupňový súd po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu vykonal dokazovanie a správne postupoval, keď novým rozsudkom rozhodol iba o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Pri ukladaní trestu sa dôsledne riadil ustanovením § 34 a nasl. Tr. zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov.

Dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný v súčasnej dobe chodí do práce, žije spoločne s rodičmi. V minulosti bol 3 – krát priestupkovo postihnutý, z toho 2 – krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, a to aj násilného charakteru, ako tomu bolo aj pri priestupku zo dňa 7.12.2019, kedy napadol oznamovateľa priestupku a spôsobil mu drobné ublíženie na zdraví. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti 2 – krát odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/27/2021 zo dňa 16.9.2021 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu počas plynutia skúšobnej doby pri podmienčnom odsúdení vyššie citovaným rozsudkom. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Správne postupoval prvostupňový súd, keď ukladal trest s poukazom na § 38 ods.2 Tr. zák. a vyhlásenie o vine obžalovaného zohľadnil ako mimoriadnu okolnosť pre zníženie trestu a následne ukladal trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam.

Odvolací súd je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody sa javí v danom prípade ako nevyhnutné, lebo konania sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Trest uložený v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne je minimálnym trestom odňatia slobody, ktorý mu mohol byť uložený pri zohľadnení mimoriadnych podmienok pre zníženie trestu a aj podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečiť prevýchovu obžalovaného, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Správne a v súlade so zákonom bolo aj zaradenie obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výroky, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodeným stranám škodu sú duplicitné z dôvodu, že odvolanie bolo obmedzené vo vzťahu k výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a predchádzajúcim uznesením krajského súdu zrušené neboli.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.